Dosarul nr. 2c-1118/2026
2-26067550-12-2c-28052026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 august 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Galina Ciobanu, examinând, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0130-0236 privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces

La 15 mai 2026, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, prin intermediul directorului general Iurie Razlovan, a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0130-0236 privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, s-a invocat că, potrivit art. 40, alin. (1) al Legii nr. 92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, furnizarea energiei termice se efectuează numai în baza contractului de furnizare a energiei termice, încheiat între unitățile termoenergetice sau între unitatea termoenergetică și consumator.

Conform art. 105 și 117 Cod fiscal, livrarea de energie termică se consideră livrare de mărfuri, supusă evidenței și pentru care se eliberează cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală. Astfel, între „Termoelectrica” SA în calitate de furnizor și APLP nr. 50/157 (actualmente APC A0130-0236), în calitate de consumator, a fost încheiat contractul de furnizare a energiei termice nr. 5213 din 01 mai 2021, potrivit căruia furnizorul și-a asumat obligația de a asigura livrarea energiei termice consumatorului, până la punctul de delimitare a rețelelor termice, iar consumatorul are obligația să o achite în termen.

În vederea susținerii, celor menționate, reclamanta atrage atenția și la prevederile art. 1108, alin. (1) și (4) Cod civil al RM, potrivit cărora, odată cu încheierea contractului de livrare a energiei termice, a luat naștere obligația de livrarea a energiei termice de către furnizor, iar odată cu aceasta a luat naștere obligația cumpărătorului de a achita contravaloarea. Odată cu furnizarea energie termice, furnizorul a eliberat lunar facturi

fiscale și conturi de plată către APC A0130-0236, acestea la rândul său fiind contrasemnate de către consumator, fapt ce denotă livrarea mărfii în volum deplin la tariful aprobat de către ANRE. Până în prezent, APC A0130-0236 nu și-a onorat pe deplin obligația de plată a întregului volum de energie termică livrata, aceasta înregistrează față de furnizor o datorie în sumă de 20 887,28 lei. Din materialul probatoriu anexat se atestă că, „Termoelectrica" SA în calitate de furnizor și-a executat corespunzător toate obligațiile contractuale, or a livrat energie termică debitorului până la branșamentul termic stabilit, în volumul și la calitatea convenită; a facturat cantitatea de energie termică și a înaintat spre plată debitorului documentele de plată lunare pentru achitare în termenele stabilite. Pretenții cu privire la cantitatea și calitatea energiei termice livrate în perioada raportată, pârâtul nu a înaintat și respectiv nici documentele de plată nu le-a contestat, fapt care demonstrează legalitatea și onestitatea acțiunilor reclamantului.

Invocă partea reclamantă că, potrivit art. art. 9, alin. (2) lit. a), 10, alin. (1) și (2), 11, alin. (1) și (2), 775, alin. (1), 776, 858, alin. (2) Cod civil al RM, drepturile și obligațiile civile apar din contracte fapt ilicit (delict) și din alte acte juridice, iar persoanele participante la; raporturile juridice civile trebuie să-și exercite obligațiile în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Prin prisma prevederilor enunțate remarcă că, obligația de plată a datoriei cu certitudine îi revine Direcției generală asistență medicală și socială. În vederea soluționării amiabile a situației create, în adresa APC A0130-0236, a fost expediată/prezentată notificarea nr. 79/1568j din 12 martie 2026, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a sumelor pretinse în termen de 7 zile calendaristice. Până în prezent, nu a fost achitată datoria acumulată, astfel la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, datoria pentru energia termică constituie suma de 20887,28 lei.

Cu referire la dobânda de întârziere, menționează reclamanta că, potrivit art. 942 Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până Ia data în care s-a efectuat plata. Dobânda prevăzută de art. 942 Cod civil are un caracter compensator și reprezintă o remunerație pentru folosirea capitalului acordat de către creditor debitorului. Aceasta se aplică în cazurile în care, conform legii sau contractului, obligația e purtătoare de dobândă, la aplicarea acesteia neexistând încălcare sau tardivitate în executarea obligației. În condițiile legii, dobânda de întârziere pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare curge de drept, chiar dacă nu a fost stabilită

prin contract scris între părți. Pentru curgerea de drept a dobânzilor de întârziere sunt întrunite la caz condițiile: obligația debitorului constă în plata unei sume de bani. Numai dacă obligația are ca obiect plata unei sume de bani, debitorul datorează dobânzi pentru întârzierea executării obligației; obligația este lichidă. Dobânzile curg de drept numai în cazul în care cuantumul sumei datorate este precis determinat, precum este în speță; obligația este exigibilă. Numai dacă datoria debitorului a ajuns la scadență și nu a fost executată, creditorul este îndreptățit la plata sumei de bani și a dobânzilor de întârziere. Totodată, remarcă că dobânda de întârziere, ce rezultă din prevederile legale, urmează a fi încasată de la data punerii debitorului în întârziere. Neexecutarea de către pârât a obligațiilor sale de plată integral și la timp pentru energia termică livrată, afectează, direct proporțional capacitatea financiară a „Termoelectrica" SA care, din cauza acestor creanțe neîncasate, nu-și poate executa obligațiile de plată față de furnizorul de gaze naturale, având sechestrate mijloacele bănești în conturile bancare. Astfel, în temeiul normei legale menționate, și ținând cont de faptul că partea pârâtă și-a neglijat obligațiile de plată scadente, partea reclamantă este îndreptățită de a pretinde plata dobânzilor de întârziere.

La fel, notează că, prin notificarea nr. 79/1568j din 12 martie 2026, APC A0130-0236 a fost notificată inclusiv și despre faptul că neachitarea datoriei după expirarea termenului acordat, va genera în conformitate cu prevederile art. 942 alin. (1) și (2) Cod civil al Republicii Moldova (republicat în temeiul Legii nr.133 din 15 noiembrie 2018), calcularea dobânzii de întârziere începând cu data de când a devenit scadentă prima factură și va continua până la data achitării integrale a datoriei, iar rata dobânzii de întârziere va fi egală cu rata prevăzută la art. 874 Cod civil plus 9 puncte procentuale pe an. Cu regret, până în prezent, datoria nu este achitată, fapt ce a determinat ca „Termoelectrica" SA să calculeze dobândă de întârziere începând cu data de 01 mai 2024 (dată la care a devenit scadentă prima factură fiscală), prin urmare suma dobânzii de întârziere calculată pentru perioada 01 mai 2024 – 28 februarie 2026 constituie suma de 6018,44 lei.

Reieșind din cele expuse, reclamanta „TERMOELECTRICA" S.A., solicită:

- admiterea integrală a prezentei acțiuni;

- încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 20887,28 lei cu titlu de datorie pentru energia termică, facturată în perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024;

- încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 6018,44 lei cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 01 mai 2024 – 28 februarie 2026;

- încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 1126,19 lei cu titlu de taxă de stat și 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru. (f.d. 4-5)

Acțiunea a fost acceptată în procedura scrisă, care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art. 276^2 din Codul de procedură civilă, *prin încheierea din 29 mai 2026*. (f.d.25-25 verso)

Partea reclamantă și partea pârâtă, au fost notificate despre examinarea cauzei în procedura scrisă. (f.d.26-28)

La 23 iunie 2026, reprezentantul părții pârâte Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0130-0236 – administratorul Dimitriu Nicolai, a depus prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală referință la cererea de chemare în judecată (f.d. 29-30), în conținutul căreia s-a indicat că, contractul de furnizare a energiei termice nr. 5213 a fost încheiat la 01 mai 2021, fiind întemeiat pe prevederile Legii nr. 913/2000 cu privire la condominiu, entitatea funcționând inițial ca Asociația Proprietarilor de Privatizate nr. 50/157 COOP. În prezent, statutul asociației este reglementat de Legea nr. 187/2022 cu privire la condominiu. Ambele acte normative prevăd în mod expres că asociația este o persoană juridică nonprofit, constituită exclusiv în scopul administrării, exploatării și întreținerii proprietății comune din condominiu. Această împrejurare are o relevanță juridică determinantă: asociația nu dobândește și nu poate dobândi calitatea de consumator final al serviciilor publice (energiei termice), aceasta fiind destinată exclusiv proprietarilor individuali ai unităților locative din cadrul asociației. Chiar legislația specială (Legea nr. 92/2014) invocată de reclamant confirmă ca statutul de consumator aparține doar celor ce folosesc resursele pentru nevoi proprii, calitate pe care APC nu o are. Analizând normele de drept material invocate de reclamant din Codul civil privitoare la obligațiile contractuale, subliniază că raportul juridic existent între reclamant și Asociație nu este unul de prestări servicii către un consumator propriu-zis. Contractul nr. 5213 din 01 mai 2021 a fost semnat de APC A0130-0236 în calitate de gestionar intermediar al fondului locativ. În substanța sa, acest raport este asimilat unui mandat sau unei gestiuni de afaceri (art. 1378 Cod civil). Pentru ca articolele menționate de reclamant să atragă răspunderea patrimonială directă a APC, asociația ar trebui să fie beneficiarul direct al prestației. Executarea obligațiilor (art. 774 Cod civil) în cadrul unui mandat presupune că mandatarul (APC) răspunde doar în limita fondurilor colectate de la mandanți (proprietarii individuali). Asumarea formală a semnăturii pe contract nu poate genera în sarcina asociației o datorie proprie care să depășească sumele colectate efectiv. Deoarece asociația are caracter nonprofit și nu deține un patrimoniu propriu destinat achitării consumului unor terți, obligarea ei la plata fondului total din resurse proprii contravine esenței răspunderii contractuale din Codul civil.

Menționează că, suma pretinsă de reclamant (20 887,28 lei) reprezintă agregarea obligațiilor individuale de plată ale proprietarilor și locatarilor din str. *****, mun. Chișinău, care sunt beneficiarii reali ai serviciului.

Invocă partea pârâtă că, conform art. 49 alin. (3) lit. b) și c) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402/2002, consumatorii de servicii intermediate (proprietarii individuali) sunt considerați prin efectul legii părți la contract și sunt obligați pentru costul serviciilor repartizat unității lor. Reclamantul era pe deplin îndreptățit să urmărească direct acești debitori reali. Invocarea prevederilor Codului fiscal (art. 105, 117) de către reclamant vizează strict obligațiile de drept public (modul și momentul eliberării facturilor) și nu are nicio incidență asupra răspunderii civile contractuale. Faptul că furnizorul emite o factură fiscală globală pe numele gestionarului nu transformă intermediarul în debitor material exclusiv, ignorând normele imperative din materia condominiului. Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, sarcina probei revine reclamantului. Actele depuse de Termoelectrica dovedesc doar livrarea energiei către bloc, nu și faptul că APC ar fi colectat aceste sume de la proprietari și le-ar fi reținut în mod ilicit. Mai mult, corelat cu articolele de procedură invocate în acțiune (art. 9, 166, 167 Cod de procedură civilă), reclamantul are obligația de a proba esența pretențiilor înaintate, de a da claritatea suficientă acestor pretenții, de a indica consumatorii care au înregistrat datoriile și, respectiv, de a prezenta lista debitorilor individuali și contractele acestora.

În acest sens menționează că, Asociația nu deține copiile contractelor sau alte informații veridice privind relațiile contractuale între reclamant și consumatori. Respectiv, prin îndreptarea acțiunii exclusiv împotriva unui intermediar nonprofit fără a proba vreo culpă în colectarea/gestionarea sumelor de la consumatori finali, reclamantul încalcă bunele-credințe procesuale, lăsând acțiunea lipsită de suport probatoriu.

La fel, remarcă pârâta că, reclamantul solicită suma de 6018,44 lei ca dobândă de întârziere aplicând rata prevăzută de art. 942 alin. (2) Cod civil pentru debitorii comerciali (rata BNM + 9 puncte procentuale pe an). Astfel, APC A0130-0236 este o asociație nonprofit, fără scop lucrativ. Prin urmare, în cazul ipotetic în care instanța ar reține o obligație de plată, pârâtul poate fi calificat cel mult ca debitor-consumator în sensul art. 942 alin. (2) Cod civil. Rata (aplicabilă în acest caz este cea de BNM + 5 puncte procentuale pe an. Aplicarea ratei de 9 p este vădit eronată și a condus la o majorare nejustificată a pretențiilor.

Reieșind din cele expuse, partea pârâtă solicită: - respingerea integrală a acțiunii ca neîntemeiată, din cauza lipsei calității de debitor propriu al pârâtului față de reclamant; - obligarea reclamantului SA „Termoelectrica” să prezinte instanței lista detaliată a debitorilor individuali (proprietarii apartamentelor) și contractele aferente acestora pentru stabilirea adevărului procesual; - în subsidiar, în eventualitatea admiterii parțiale a acțiunii, dispunerea recalculării dobânzii de întârziere prin aplicarea ratei legale

corespunzătoare debitorului-consumator (BNM + 5 puncte procentuale), cu reducerea proporțională a sumei solicitate.

Aprecierea judecătorului:

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă, cercetând materialele cauzei, în raport cu norma legală aplicabilă speței, judecătorul consideră acțiunea întemeiată și pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

În susținerea soluției de admitere a acțiunii, judecătorul reține că, potrivit articolului 117 alin. (1) al Codului de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit articolului 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform articolului 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit articolului 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) al Codului de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 276^2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Din materialele cauzei, s-a constatat că, la 1 mai 2021, între „Termoelectrica” S.A. în calitate de furnizor și Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 50/157 COOP

în calitate de consumator, a fost încheiat contractul de livrare a energiei termice nr. 5213. Obiectul contractului îl constituie furnizarea energiei termice în apă caldă de către furnizor la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță pentru: încălzire, prepararea apei calde menajere, necesități tehnologice, ventilare. (f.d. 10-13)

Conform pct. 3.1.8. al contractului menționat, furnizorul este obligat să prezinte consumatorului, lunar, factura emisă în baza indicilor echipamentelor de măsurare pentru plata energiei termice la tariful în vigoare, aprobat de ANRE, cu cel puțin 10 zile calendaristice înainte de expirarea termenului – limită de plată a facturii, indicat în aceasta.

Potrivit pct. 4.2.1 din același contract, consumatorul se obligă să achite în termen facturile emise de furnizor.

La caz, judecătorul remarcă că, potrivit probelor anexate la materialele cauzei, se confirmă faptul că, „Termoelectrica" S.A. a eliberat în adresa A.P.L.P nr. 50/157, contra semnătură cu aplicarea ștampilei, facturi pentru energia termică livrată (f.d. 21-22). Astfel, A.P.L.P nr. 50/157 (ulterior redenumită în A.P.C. A0130-0236 – f.d. 9), a recepționat facturile, fără a înainta careva obiecții.

Astfel, se reține că, potrivit calculului datoriei la situația din 13 aprilie 2026, se reflectă volumul facturat, sumele achitate pentru energia termică și sumele restante.

Respectiv, se constată că, la situația din 13 aprilie 2026, datoria A.P.C. A0130-0236 (anterior A.P.L.P nr. 50/157), față de „Termoelectrica" S.A., constituie suma de 20 887,28 lei, facturată în perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024. (f.d. 15)

La acest capitol, judecătorul reiterează că, eliberarea facturilor pentru energia termică livrată şi recepționarea acestora denotă prezența raportului juridic între „Termoelectrica" S.A. şi A.P.L.P nr. 50/157 (ulterior redenumită în A.P.C. A0130-0236).

În susținerea opiniei enunțate, judecătorul specifică că, contractul de livrare a energiei termice nr. 5213 din 1 mai 2021, semnat prin manifestarea acordului de voință liber exprimat şi neviciat de către A.P.L.P nr. 50/157 (ulterior redenumită în A.P.C. A0130-0236), a instituit în beneficiul ultimei dreptul de a primi energie termică de la „Termoelectrica" S.A. până la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță a rețelelor termice.

Suplimentar judecătorul notează că, conform art. 25 alin. (1) din Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002 serviciilor publice de gospodărie comunală, persoanele fizice şi juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi consumator.

Conform art. 51 alin. (1) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, Prestarea şi achitarea serviciilor comunale şi necomunale pentru proprietari sau locatari

se efectuează în baza contractelor încheiate direct între prestatorii de servicii şi proprietari sau locatari. În cazul în care contractul, din motive tehnice, nu poate fi încheiat direct cu proprietarii/locatarii, acesta se încheie între prestatorii de servicii şi administrator (asociația de proprietari din condominiu), care, la rândul său, încheie contracte cu fiecare proprietar/locatar.

Totodată, în conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 92 din 29 mai 2014 privind energia termică şi promovarea cogenerării, în sectorul rezidențial, reprezentantul autorizat al consumatorilor din blocurile locative cu sisteme colective de alimentare cu energie termică, din căminele şi blocurile locative departamentale, inclusiv din unitățile în condominiu aflate în proprietatea statului sau a autorităţilor administrației publice centrale sau locale, este administratorul asociației/gestionarul condominiului, care încheie un contract de furnizare a energiei termice cu furnizorul. Furnizorul repartizează lunar cantitatea de energie termică consumată între proprietarii de unități sau chiriași în baza datelor prezentate de către administratorul asociației/gestionarul condominiului. Dacă în blocul locativ există spații nelocuibile în proprietatea/folosința/gestiunea terților, furnizorul încheie contracte de furnizare a energiei termice în mod separat cu fiecare proprietar/chiriaș/gestionar al spațiilor nelocuibile, cu condiţia instalării obligatorii a echipamentului de măsurare.

În concluzie, se denotă că, ansamblul normelor de drept enunțate supra urmăresc scopul de a concretiza, că dreptul pretins în instanța de judecată de către „Termoelectrica” S.A., nu este opozabil decât subiectului cu care are încheiat contract, la caz A.P.L.P nr. 50/157, ulterior redenumit în A.P.C. A0130-0236.

Prin urmare, se impune a fi notat că, în cazul în care contractul există acesta nu poate fi ocolit sau ignorat cu rea-credință. Or, potrivit art. 9 alin. (1) al Codului civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

În acord cu art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Potrivit prevederilor art. 776 al Codului civil, obligațiile se nasc din contract fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate art. 858 alin. (2) din Codul civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit.

Articolul 861 alin. (2) din Codul civil prevede, dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiție faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Conform art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

De asemenea, se reține că, conform prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Totodată, potrivit prevederilor art. 1375 alin. (1) și (2) din Codul civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Conform art. 1376 al Codului civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Astfel, coroborând prevederile legale citate supra cu circumstanțele cauzei, se conchide că, furnizorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și a livrat energia termică până la branșamentul termic stabilit, şi, respectiv, consumatorul urmează să achite costul acesteia în modul prevăzut de contractul încheiat.

În vederea soluționării amiabile a situației, judecătorul atestă că, la 12 martie 2026, „Termoelectrica” S.A. a expediat în adresa părții pârâte, notificarea prin care s-a solicitat achitarea benevolă a datoriei acumulate pentru energia termică și dobânda de întârziere. Deși notificarea a fost recepționată de către A.P.C. A0130-0236 la data de 17 martie 2026, fapt confirmat prin copia avizului de recepție, până în prezent suma datoriei nu a fost achitată. (f.d. 16-17)

Așadar, la 15 mai 2026, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, prin intermediul directorului general Iurie Razlovan, a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0130-0236 privind încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 20887,28 lei cu titlu de datorie pentru energia termică, facturată în perioada 01 martie 2024 – 31 martie 2024; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 6018,44 lei cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 01 mai 2024 – 28 februarie 2026; încasarea din

contul pârâtului în beneficiul reclamantului a sumei de 1126,19 lei cu titlu de taxă de stat și 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru. (f.d. 4-5 verso)

În acelaștimp, se impune a fi specificat că, judecătorul nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

În context, urmează a se remarca că, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A, nr. 288).

De asemenea, judecătorul menționează că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului părților la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Astfel, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de furnizare a energiei termice până la hotarul de delimitare stabilit conform contractului de livrare a energiei termice nr. 5213 din 1 mai 2021, urmează a fi pusă în sarcina părții pârâte A.P.C. A0130-0236, în calitate de consumator al serviciilor prestate de „Termoelectrica” S.A. și parte a contractului încheiat.

Respectiv, ținând cont de faptul că, partea pârâtă, în perioada 1 martie 2024 – 31 martie 2024, înregistrează o datorie în mărime de 20 887,28 lei față de „Termoelectrica” S.A. pentru consumul energiei termice, judecătorul conchide asupra temeiniciei pretenției cu privire la încasarea datoriei în mărime totală de 20 887,28 lei, acumulată pentru perioada specificată supra.

Din considerentele expuse, judecătorul va dispune încasarea din contul părții pârâte A.P.C. A0130-0236 în beneficiul „Termoelectrica” S.A. a datoriei formată pentru energia termică în mărime de 20 887,28 lei.

Referitor la cerința privind încasarea dobânzii de întârziere, se reține că în conformitate cu prevederile art. 942 alin. (1), (2) din Codul civil, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte

procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Potrivit art. 874 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

În speță, se atestă că, partea pârâtă nu și-a onorat obligațiile sale pecuniare, beneficiind integral de executarea corespunzătoare a părții reclamante. Or, refuzul părții pârâte de a achita la timp plata pentru agentul termic livrat de către partea reclamantă nu a fost justificat prin careva probe pertinente, de unde rezultă că nu şi-a onorat intenționat obligațiile în termenul stabilit, acesta urmând să achite dobânda de întârziere în mărime de 6018,44 lei, acumulată pentru perioada 01 mai 2024 – 28 februarie 2026, conform calculului prezentat de partea reclamantă. (f.d. 19)

Totodată, judecătorul reține că, în susținerea poziției sale, partea pârâtă a solicitat respingerea parțială a sumei solicitate cu titlu de dobândă de întârziere, argumentând că, fiind o asociație necomercială (nonprofit, fără scop lucrativ), aceasta nu poate fi calificată drept profesionist, ci cel mult drept debitor - consumator în sensul art. 942 alin. (2) Codul civil. Prin urmare, partea pârâtă susține că, rata aplicabilă ar trebui să fie cea de a Băncii Naționale a Moldovei (BNM) majorată cu 5 puncte procentuale pe an (și nu cu 9 puncte procentuale, așa cum a calculat reclamantul).

În context, judecătorul apreciază critic alegațiile părții pârâte, or, potrivit legislației civile și a Legii privind asociațiile obștești, o asociație (inclusiv una nonprofit) este o persoană juridică de drept privat care desfășoară activitate în interes public sau în interesul membrilor săi, fiind constituită în mod organizat. Noțiunea de „consumator” este definită legal drept orice persoană fizică care intenționează să acționeze sau acționează în scopuri ce se află în afara activității sale comerciale, de întreprinzător sau profesionale. O persoană juridică, chiar și fără scop lucrativ (nonprofit), nu întrunește calitatea de consumator în sensul normelor de protecție a consumatorilor sau al art. 942 alin. (2) al Codului civil, care vizează strict persoanele fizice în calitate de consumatori.

Așadar, deoarece partea pârâtă (asociația nonprofit) nu are calitatea de consumator (persoană fizică), raportul juridic obligațional dintre părți intră în categoria „celorlalte cazuri” reglementate de norma legală sus-menționată, ceea ce justifică pe deplin aplicarea majorării de 9 puncte procentuale la rata de bază a BNM.

Prin urmare, calculul prezentat de partea reclamantă pentru perioada 01 mai 2024 – 28 februarie 2026, care înglobează suma totală de 6018,44 lei calculată ca dobândă de

întârziere, a fost efectuat în strictă conformitate cu prevederile art. 942 alin. (2) din Codul civil (rata BNM + 9 puncte procentuale), fiind corect aritmetic și fondat din punct de vedere legal.

De asemenea, se atestă că, prin cererea de chemare în judecată, partea reclamantă a solicitat compensarea din contul părții pârâte a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat în mărime de 1126,19 lei și taxa de timbru în sumă de 200,00 lei achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

La caz, judecătorul notează că, în conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit cu art. 82 al Codului de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform pct. 1.1.2. din Anexa nr.1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, […] cuantumul taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, dacă valoarea acţiunii este de 5001–50000 lei […] 250 lei + 4% din valoarea acţiunii care depășește 5001 lei.

În conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac. (2) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezenta lege. (3) Prin derogare de la alin. (1), nu se percepe taxă de timbru de la autoritățile şi instituțiile publice în acţiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul public naţional. (4) Taxa de timbru constituie 200 de lei. *Notă*: Se declară neconstituțional textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.” din teza întâi şi textul „şi nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul” din teza a doua a art. 2 alin. (2) conform Hot. Curţii Constituţionale nr. 20 din 26.09.2024, în vigoare 26.09.2024.

Așadar, din actele cauzei se atestă că, prin ordinul de plată nr. 6181 din 14 mai 2026 se confirmă că, „Termoelectrica” S.A., la depunerea acțiunii, a achitat taxa de timbru în mărime de 200,00 lei, iar prin ordinul nr. 6180 din 14 mai 2026 se confirmă că, „Termoelectrica” S.A., la depunerea cererii de chemare în judecată, a achitat taxa de stat în sumă de 1126,19 lei. (f.d. 2, 3)

Pornind de la temeinicia pretențiilor patrimoniale invocate, judecătorul consideră necesar de a încasa din contul părții pârâte în beneficiul părții reclamante și cheltuielile de judecată în sumă totală de 1326,19 lei, constituite din taxa de stat și taxa de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

Deci, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia judecătorului este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Sintetizând cele elucidate și constatate, judecătorul ajunge la concluzia de admitere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „TERMOELECTRICA" împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0130-0236 privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 94, art. 238-241 și art. 276^2 - 276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „TERMOELECTRICA" împotriva Asociației de Proprietari din Condominiu nr. A0130-0236 privind încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0130-0236 în beneficiul „Termoelectrica" S.A. datoria ce rezultă din contractul de furnizare a energiei termice nr. 5213 din 1 mai 2021, în mărime de 20 887,28 (douăzeci mii opt sute optzeci și șapte lei și 28 bani) lei, acumulată în perioada 01.03.2024 – 31.03.2024.

Se încasează de la Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0130-0236 în beneficiul „Termoelectrica" S.A. dobânda de întârziere, în mărime de 6018,44 (șase mii optsprezece lei și 44 bani) lei, acumulată pentru perioada 01.05.2024 – 28.02.2026.

Se încasează de la Asociația de Proprietari din Condominiu nr. A0130-0236 în beneficiul „Termoelectrica" S.A. cheltuielile de judecată în sumă totală de 1326,19 (una mie trei sute douăzeci și șase lei și 19 bani) lei, constituite din taxa de stat și taxa de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

În temeiul art. 255 din Codul de procedură civilă, se stabilește termen pentru executarea benevolă a prezentei hotărâri judecătorești, de cel mult 15 zile de la rămânerea definitivă. Se explică că, după expirarea termenului de executare benevolă, creditorul

poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Galina CIOBANU